

1 Podzim

P. CH

C E7

1. Pročpak se nám slunko ztrácí, pročpak odlé - ta - jí ptá - ci,
 2. Pročpak vlasy stříbrem září, proč ubý - vá sí - la v stáří,
 3. Pročpak zmitá svě - tem zloba, proč nelá - ska lidstvo hlodá,

pročpak pa - dá žlu - té lis - tí do - lů ú - na - vou?
 pročpak o - či krásu kolem se - že ne - vi - dí ?
 pročpak sl - zy lids - ké tvá - ře den - ně smá - če - jí ?

G7 C

Pročpak život náhle chladne, pročpak každé kvítko vadne,
 Proč nás nohy ne - u - ne - sou, pročpak se nám ru - ce třesou,
 Proč se člo - věk Bo - hu rou - há, proč ví - tě - zí hří - šná touha,

D7 C

pročpak každý brouk i pta - cek hle - dá skry - ší svou?
 pročpak někdy na - še srd - ce mládí zá - vi - dí ?
 pročpak proti Kristu ce - lé da - vy kráče - jí ?

G7 C G

kaž - dě zná to, kaž - dě ví, že je podzim sychra - vě, že v něm
 kaž - dě ví to, kaž - dě zná, že je podzim ži - vo - ta, že v něm

Zda li pak to kaž - dě zná, že svět podzim pro - vě - vá a že

bu-de sklízet to, co za - sí - val. Pro-to
 mu-síš sklízet to, co za - sí - val. Pro-to
 brzv sklídí to, co za - sí - val. Pro-to

A7 d f6
 mysli pa-ma - tuj , ži-vot vy-u - ží - vej svůj , za - se -
 mysli pa-ma - tuj , ži-vot vy-u - ží - vej svůj , za - se -
 mysli pa-ma - tuj , o Je - ží - še u - si - luj , žij jen

C f G7 C
 vej jen vždycky to, co bys rád pos-bí - ral.
 vej jen vždycky to, co bys rád pos-bí - ral.
 tak, a - by tě Kristus v nebi u - ví - tal.

